

ŁSNIĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (3), się (2).

łf- (3), łf- (1), łz- (1).

praes 1 sg łsnię się (1). ◇ 3 sg łsni się (2). ◇ 3 pl łsnią się (1). ◇ *fut* 3 sg n będzie się łsnić (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.: łsnić się s.v. łsknąć się.

Błyszczec, połyskiwać (5): Przyymą mię/ bych chciał/ do oného gmáchu/ Gdzie się miédz pięknie łfni ná iego dáchu *PudłFr* 7.

W porównaniach (2): Carbunculo, Goreyę/ Palę fie/ Lznię fie yáko węgl. *Mącz* 38a; Lardum ie [drzewce] połmáruy: Będzie fie łfnić iák pokoft świežo ná nie dány *WyprPl* C2.

W przen (2):

Zwrot: »z wierzchu się łsnić« [szyk zmienny] (2): Nabożeństwo bowiem Papielkie zwierzchu fie łfni/ á we wnętrz pełno iádu/ y trucizny. *NiemObr* 174; Y tychci ią nie lubię/ które fárbowány Wfityd nofzą/ w złoté łłówká ftucznie zákowány [...] Lfnią fie z wierzchu/ á kryią niecnoty łchowáne. *GosłCast* 33.

Synonimy: błyszczec, błyszczec się, iskrzyć się, jaśnieć, jaśnieć się, skrzyć się, świecić, świecić się.

Formacje współrdzenne cf ŁSNAĆ.

Cf **ŁŚNIĄCY SIĘ**